

Kmet, delavec
in obrtnik
naj bodo naro-
du vodnik!

Izhaja vsake srede.
Maršinska:
za solo leto Din 30—
za pol leta " 15—
za inozemstvo
za solo leto Din 30—
Inzerati po tarifu. — Pis-
menim vprašanjem naj
se priloži znamka za od-
govor. — Ne frankirana
pisma se ne sprejemajo.

Kmetški list

Glasilo „Slovenske Kmetске Stranke“.

Vsakdo vrti
vse sadove
svojega dela in
marljivosti!

Rekopis se ne vr-
tače. — Pisma in tel-
se v Ljubljani. — Ured-
ništvo in uprava je v
Ljubljani v Kelečevski
ulici št. 7. — Telefon
inter. št. 2004. — Račun
pri poštni hranilnici
št. 14.194. T

Davki nekdanj — davki danes.

V srednjem veku so odločevali o usodi narodov in držav samo absolutistični vladarji. Takrat je veljalo načelo, da je vsa zemlja države vladarjeva privatna lastnina, ki jo je dajal velikašem v neke vrste zakup, velikaši pa zopet kmetom, ki so morali opravljati tla-ko in dajali plemeniti gospodi desetino svojih pridelkov. Včasih so si vzeli »plemeniti« gospodje s silo tudi kaj več.

Kakor pa so smatrali vso zemljo za vladarjevo privatno last, tako je tedaj veljalo tudi načelo, da so vsi denarni dohodki države vladarska privatna last. Kar so ljudje plačali davkov, to niso plačali za državo in za državno upravo, ampak je smel z vsem denarjem svobodno razpolagati samo vladar po mili volji.

Tako se je zgodilo, da so n. pr. francoski vladarji srednjega in novejšega veka zidali razkošne dvore v Parizu, raznim vojvodom, knezom in grofom darovali milijone in še težje milijone razmetavali za razuzdane svoje priljubljenosti. Kmetje in delavci pa so propadali, ker je ves državni dohodek zapravila plemenita gospoda.

Lakota in beda pa je končno tudi francoskemu narodu, t. j. kmetom in delavcem, odprla oči in možgane in v veliki francoski revoluciji so francoski kmetje in delavci vso »plemenito« razuzdano svojat pogladi iz svoje dežele ali pa jo pomorili. Tako so naredili tudi ruski boljševiki s svojimi carističnimi izkoriščevalci.

Francoska revolucija je z vso staro »gnado« temeljito pospravila. Namesto »milosti« od zgoraj je postavila pravico. Od francoske revolucije naprej ni več država »privatna last« vladarjev ali raznih vlad, ampak je last vsega naroda, t. j. vseh državljanov. Državnih dohodkov, t. j. davkov, ne razdeljujejo več vladarji ali vlade kot neko posebno »milost« ali »dobroto«, ampak danes velja načelo, da plačuje ljudstvo davke za sebe in za svoje javne potrebe in nobena milost, ampak prokleta dolžnost vsake vlade v vsaki moderni državi je, da daje državne dohodke v drugi obliki nazaj ljudem, ki so jih plačali, in to ne samo posameznim privilegiranim državam ali deželam, ampak vsem po načelu enakopravnosti.

Kako je pri nas?

Pravijo — in v naši ustavi je tudi tako zapisano — da je tudi naša država demokratična država. To je pa samo na papirju.

Praksa nam pa kaže, da imamo pri nas pač demokratično zunanjo obleko, v resnici smo pa ravno tam, kjer so bile evropske države še pred veliko francosko revolucijo.

Pri nas vlada namreč še vedno načelo »milosti« in ne načelo enakopravnosti in pravice. Pri nas so belgrajske vlade še vedno mišljenja, da davčni denar ni last ljudstva in države, ampak da je privatna last raznih vlad, ki potem davčni denar »milostno« de-

lijo, tako kakor so ga nekdanj »milostno« delili razni »presvitli« cesarji.

Nedavno so izročili v Zagrebu prometu avtomatično telefonsko centralo. Da bi bila slovesnost večja, so tja poslali samega poštnega ministra. Ta je v svojem govoru med drugim naglašal tudi to, »kako lepo skrbi vlada za Zagreb, ker mu je dala telefonsko centralo, ki velja 50 milijonov dinarjev«. S temi besedami je hotel minister povedati, kako veliko »milost« je vlada izkazala Zagrebu!

Hrvatje pa so ogorčeno zakričali: »Kaj? Kakšna »milost«? Kdo plača — ali vlada, ali mi? Telefonsko centralo smo plačali mi sami s svojimi dajatvami, vlada pa ni dala iz svojega žepa nič!«

Tako so odgovorili Hrvatji in s tem odgovorom dokazali, da se z »milostjo« ne dajo več farbat, ampak da zahtevajo svoje.

Kaj pa Slovenci?

Tudi pri nas se še silno mnogo dela z »milostjo«. Čudno to ni. Bili smo namreč stoletja vzgojeni tako, da računamo vedno še

na »milost od zgoraj«, kakor za časa »presvitlega cesarja«, nikakor pa se narod še ne zaveda dovolj tega, da je ves denar, ki ga je narod skupaj znošil v obliki davkov, njegov denar, in da niti centralna vlada v Beogradu niti naši oblastni odbori, niti okrajni ali občinski zastopi ne izkazujejo ljudem prav nobene »milosti«, če iz javnega denarja zgrade kod kakšen most ali kakšno šolo ali cesto, ampak da izvršujejo samo svojo proketo dolžnost, da njim ne v last, ampak le v upravo in oskrbo izročeni denar dajejo tja, kjer je potreba največja.

Nikakor se torej ne dajte begati z »milostjo« in »dobroto«, s katero hočejo paradižirati klerikalci med vami, češ, naš oblastni odbor nam je to in to dal! To je neverjetno debela laž! Nobena centralna vlada in noben oblastni odbor ne daje nikomur nič iz svojega žepa, ampak deli med ljudi le to, kar so ljudje sami skupaj znošili.

Ta denar razdeliti med ljudi (okraje ali občine) pa ni nobena »milost«, ampak navadna dolžnost, ker za to je bil denar pobran, da se ga razdeli po pravici in po potrebi, ne pa do se ž njim uganjajo trapaste spekulacije z neko »milostjo«. To si zapomnite in po tem se ravnajte!

Kako bo z državnim posojilom?

Pod naslovom »Rothschildovo posojilo Jugoslaviji« objavlja največji in najupljivější angleški list »Times« od 7. t. m. sledeč članek:

»Pričakovano Rothschildovo posojilo je še vedno predmet največjega zanimanja jugoslovanske vlade. Postaja pa vedno bolj jasno, da bo preteklo precej več časa kakor se je pričakovalo, predno bodo izpolnjeni vsi pogoji za najetje posojila. Pogoji so deloma finančne, deloma politične prirode.

Rothschild hoče, da mora Jugoslavija najprej urediti svoje stare dolge v inozemstvu, predno najame novo posojilo. Ta zahteva je dala vsem starim upnikom pobudo, da svoje zahteve obnove. Tako je prišlo zopet na dnevni red vprašanje, če bo predvojno francosko posojilo Srbiji vrnjeno v zlatu ali ne. So pa tudi še dolgovi privatnih oseb na inostranstvo. Ureditve dolgov ne bo tako kmalu končana.

V političnem oziru pa je važno vprašanje, ali bo Jugoslavija odobrila nettunske konvencije ali ne. Pregovori z Italijo zadnji čas niso nič napredovali. Toda tudi če se vse to izvrši, še vseeno ne bo temelj za izplačilo posojila dovolj trden, in sicer tako dolgo ne, dokler ne bodo sedeli v vladi Hrvatji. Prav posebno se želi, da se pridobi Radića za potrditev nettunskih konvencij. Ministrski predsednik Vukičević je poskušal že vse mogoče stvari, da pridobi Radića za vladu, toda vse je bilo zastoj. Radić je nepopustljiv. Kakor sedaj kaže, je Vukičević opustil misel, da pridobi Radića, hoče pa si pridobiti hrvaške gospodarske kroge. Ta up je pa prazen, ker

vsakdo ve da, ga razen Radića ni na Hrvaškem politika, čegar ime bi kaj pomenilo med narodom.

Tako piše o posojilu in o Radiću največji in najpomembnejši angleški list. Sedaj pa primerjajte s tem govoričenje naših klerikalcev o Radiću, pa boste kmalu spoznali, kdo je »bedast«: ali klerikalci, ki Radiću očitajo, da je »neumen«, ali pa so neumni Angleži z Radićem vred...

Kaj pa pravi naša vlada?

Kakor smo že poročali, je sklical zborovanje »gospodarskih krogov« v Zagrebu predsednik zagrebske trgovske zbornice g. Arko. Ta je povedal na podlagi izjave finančnega ministra o posojilu sledeče:

»Vprašanje najetja posojila v Angliji je gotova stvar (primeri, kaj pravijo Angleži! op. ur.). Minister dr. Marković pojde v London, da prejme prvi obrok posojila v znesku 12 milijonov funtov šterlingov (1 funt je okoli 270 dinarjev).

Od celokupnega posojila v znesku 50 milijonov funtov (okoli 14 milijard dinarjev) se bo porabilo 45 milijonov dolarjev za izplačilo Blairovega posojila, potem bo treba vrniti Narodni banki državni dolg v znesku 2 in pol milijarde dinarjev, ostanek pa se bo porabil za javna dela. Prečanski kraji bodo dobili od novega posojila okoli 800 milijonov dinarjev. Regulirali bodo Savo od Brežic do Siska, zgradili v Zagrebu savsko пристanišče in preko Save napravili 2 nova mosta. Železnica Zidani most—Zagreb bo dobila dvojni

tir. Zgradila se bo tudi zveza Slovenije z morjem.

Tako je povedal g. Arko na podlagi izjav finančnega ministra.

Kaj bo dobila Slovenija?

Doslej ne vemo nič drugega kakor to, da nam obetajo železniško zvezo z morjem. Mogoče pa nam bodo še kaj — obljubili...

Vemo pa koliko plačuje Slovenija davka na leto, namreč najmanj eno desetino celokupnega državnega proračuna. Zato bi bilo pravično, da bi dobila Slovenija tudi iz po-

sojila vsaj eno desetino za svoje gospodarstvo. Tega pa ne bomo dobili, pač pa bomo morali po stari navadi prispevati za plačevanje obresti precej več kot eno desetino.

Za Beograd bo Slovenija še dolgo molzna krava in na tem se ne bo prav nič izpremenilo, pa če SLS še tako liže pete velesrbskim cincarjem. Za slovenske kmete obstoji samo ena pot, da se osvobodijo izmозgavanja, a to je: sodelovanje slovenskih kmetov s hrvaškimi kmeti pod Radičevim vodstvom v prečanski fronti, v kateri stoji neomajno Slovenska kmečka stranka!

Od škandala do škandala.

Razni javni škandali, zlasti taki, kjer se gre za denar, niso pri nas ravno redki. V najnovejšem času poročajo listi zopet o stvari, ki utegne veljati državo okoli 7 milijard dinarjev ali pa še več.

Gre za znane sekvestre nad premoženjem tujih državljanov. Takih sekvestrov je bilo lepo število tudi v Sloveniji, zlasti nad posestvi in podjetji, ki so bila ali pa so še danes last avstrijskih državljanov. Na Hrvaškem in v Vojvodini se je šlo pa za ogrske državljanje.

V mirovni pogodbi med zmagovitimi državami in med Avstrijo (ki je bila sklenjena v Saint-Germainu [reci: Sen-žermén]) in pa v mirovni pogodbi z Ogrsko, sklenjeno v Trianonu, pa stoji izrečno, da se morajo vsi sekvestri nad imovino Avstrijcev in Ogrov takoj po podpisu mirovne pogodbe dvigniti in imovino vrniti lastnikom.

Te pogodbe je podpisala tudi naša država, kljub temu pa sekvestrov ni dvignila, tako da so razni strankarski priganjači in tudi mnogi temni elementi še leta in leta lahko pustošili po tujih posestvih. Med sekvestri je bilo le malo sposobnih ljudi za vodstvo velikih gospodarstev in zato so napravili pravim lastnikom ogromno škodo.

Pravi lastniki so se seveda takemu po-

četju uprli in so našo državo tožili pri mednarodnem sodišču v Haagu. Vsi zaporedoma so tožbe dobili. Nerešenih je še okoli 200 tožb, ki jih bodo seveda pravi lastniki zemljišč in podjetij vse dobili. Vsota odškodninskih zahtev pa znaša nad 7 milijard dinarjev!

Kdo bo to ogromno vsoto plačal? Mi prečani seveda!

To pa še ni dovolj. Neki gospod Schwarz iz Budimpešte, ki mu je bila priznana odškodnina, a je ni dobil, je zvedel, da se vozi preko Avstrije v našo državo reparacijsko blago iz Nemčije. Mož je hitro to blago dal zarubiti s sodnijskim odlokom dunajskega sodišča. Tu pa je naenkrat zahtevala naša diplomacija od avstrijske vlade, naj blaga ne pusti prodati kljub sodnemu odloku! Avstrijska vlada, ki je evropska, je seveda odgovorila, da tega storiti ne more. In tedaj so v Beogradu hitro našli 23 milijonov dinarjev za g. Schwarza!

Preziranje mednarodnih pogodb in pa tisto čudovito gospodarstvo s sekvestri nas je pa spravilo poleg materialne škode ob ves moralni ugled po vsem svetu. Kaj naj govorijo o nas ljudje, katerim je privatna last sveta in nedotakljiva in ki še nekaj drže na podpis? Ali je čudno, če nas imajo za navadne roparje?

Ostri govori v Splitu.

Na velikonočni pondeljek so sklicali voditelji kmečke demokracije veliko zborovanje v Splitu. Zborovanje je bilo nad vse veličastno — udeležilo se ga je nad 15 tisoč ljudi iz vseh krajev Dalmacije.

Prvi je govoril na zborovanju naš rojak poslanec dr. Ivan Shvegl, ki je pozdravil zborovalce v imenu Slovenije in Gorskega Kotara na Hrvaškem, ki ga zastopa v Narodni skupščini. V svojem govoru je naglašal zlasti gospodarske potrebe ljudstva, posebno prečanov, ki morajo dobiti železniško zvezo od Splita do Beograda in na ta način tudi do Moskve in Vladivostoka. Posebno prisrčno se je spominjal v svojem govoru naših ameriških rojakov.

Za dr. Shveglom je dobil besedo Svetozar Pribičević, ki je najprej govoril o znani »gospodarski konferenci« v Zagrebu. Ker vlada nima na svoji strani niti enega Hrvata, je poskusila svojo srečo z »gospodarskimi krogi« v Zagrebu, da bi na ta način omamila svet. To pa se vladi ne bo posrečilo.

Govori nadalje o razdelitvi podpore za gladojoče in pravi, da so nerodovitni in popolnoma kameniti kraji v Dalmaciji dobili manj kakor pa najbolj rodovitni kraji v Srbiji.

Najbolj je zbolelo današnje vlastodržce, da sva se jaz in Radić zvezala. V Beogradu so namreč mislili, da bodo oni večno vladali, mi pa da se bomo na večno pokorili. Danes pa stoji za nami vse prečansko ljudstvo (samo naši klerikalci so proti prečanom, op. ur.). Vsi prečanski poslanci, ki ne stoje v naših vrstah, so navadni hlapci srbijanskih strank. (Na čegav naslov pa to?)

O nameravanem državnem posojilu je rekel Pribičević, da so pogoji za to posojilo tako težki, da mora kmečka demokracija biti proti temu posojilu. To pa tudi zaradi tega, ker današnja vlada ne daje nobene garancije, da bi se posojilo porabilo pravično, ampak bodo zopet vse dobili Srbijanci, mi bomo pa plačevali!

Iz Radičevega govora.

Radić je rekel med drugim: V Dalmaciji je še 1 milijon hektolitrov vina neprodanega, v vseh prečanskih krajih pa nad 4 milijone. Vse to vino bi kupili Čehi, če bi imeli ugodno trgovsko pogodbo z njim. Take pogodbe pa nimamo, kajti v vsaki komisiji sede beograjski cincari, ki se brigajo pri trgovskih pogodbah samo za to, da zaščitijo kakšno majhno fabrikico kakšnega svojega sorodnika, vse drugo pa naj propade. Zato moramo mi plačevati dvojne in trojne cene za obleko, obuvale in orodje. Cincarji hočejo imeti vse fabrike v Srbiji, prečani naj pa umirajo od lakote. Oni nas niso oropali samo pri davkih, ampak tudi s trgovskimi pogodbami.

Naš državni proračun je sestavljen tako, kakor da so ga sestavili sami bedaki. Čehi dajo za šole 3 milijarde dinarjev, mi pa komaj 700 milijonov. Za socialno skrb dajo Čehi 2 in pol milijarde, mi pa 40 milijonov. Zato zahtevamo mi, naj bo naš proračun tak, kakor je na Češkem, in naša uprava bodi taka kakor je češka. In če pojdemo v vlado, bomo zahtevali za sebe finance. Kajti, »kaj nam pomagajo vse parade, dokler se v državi krade!«

Neznosni oblastni davki.

Povsem naravno je, da je oblastna določila na trošarino vina, špirta in žganja ljudi ozlovoljila in da to nevoljo javno izražajo s tem, da delovanje klerikalnih oblastnih poslancev najstrožje obsojajo. Ne zagovarjamo pijančevanja, smo odločno za to, da se pijančevanje omeji, ali za to so druga sredstva na razpolago, ni treba visokih davščin. Oblastni odbor se izgovarja, na vino smo navdarili le 35 par na liter, to ni nič. Da, oblastnega davka na vino je res le 35 par, državnega tudi 35 par, v Kostanjevici in marsikje drugje še 1-75 Din občinskega, iz tega primera vidimo, da znese to že sedemkrat 35 par, in to podraži vino. Pri 40% žganju pravijo, je 6 Din 80 par oblastnega davka, k temu pride zopet ravno toliko državnega in dostikrat tudi 50% občinska naklada, torej skupaj zopet 20 Din od litra. Pri špirtu znaša oblastni davek na liter 16 Din, ker se manj kot 95% špirit ne prodaja, tu je zopet treba prišteti še državno in občinsko doklado in tako pridemo, da liter špirta stane od 50 do 60 Din.

Če pride klerikalni agitator k kmetu vinogradniku ga tolaži, vse to bodo plačali gostilničarji in ti naj plačajo, če pa pride h gostilničarju, obrne in pravi, boš pač vino ceneje plačal in dražje prodajal. Koncem koncev bo ta visoki davek plačal vedno le kmet vinogradnik. Izgovarjajo se tudi, da je to prostovoljen davek, kdor ga noče plačati, naj ne pije. Ali misli klerikalna gospoda, da mi kmetje pijemo, posedajoč po gostilnah kot ona v Ljubljani. Delavec, ki dela od ranega jutra do pozne noči, menda ja zasluži kako okrepčilo. Gospoda doktor Breclja povabimo, da pride kositi seno, rigolat in opravljat druga težka poljska dela, pa bo videl, kako bo shajal z vodo, katero nam je svetoval kot edino pijačo pri težkem delu. Kmet, ki kupi 100 litrov vina za delavce, mora plačati povrh kupnine za vino še okoli 200 Din davkov, sedaj pa zahtevate, naj k temu molčimo. In če tako početje oblastne skupščine kritiziramo, pravite, da hujskamo zoper oblastni odbor. Da, gospodje, edino to pravico še imamo in te si ne damo od nikogar vzeti, da ljudem povemo, kam nas bo pripeljalo klerikalno gospodarstvo, če vam bo tudi še nadalje zapalo in vas volilo. Nobenih vaših groženj se ne bojimo in vsako priliko bomo izrabili, da vaše delo ljudstvo spozna in obsodi.

To sem napisal radi tega, ker sem bral v »Slovincu« neke grožnje s kaznijo, kdor bo govoril proti oblastnim davkom. Kmetje, jaz vam povem, mi se nimamo bati nikogar, bati se nas morajo oni, ki v oblasti vladajo, ker jim to moč damo z našimi kroglicami mi in s kroglicami jim jo bomo zopet vzeli, pa bo davkov in groženj konec. Dolene.

MLADINSKI VESTNIK.

Društvo kmetijskih fantov in deklet v Zabinici ima svoj redni letni občni zbor v nedeljo, dne 22. aprila, ob 1. uri popoldne v dvorani Gasilskega doma. Vabimo vse prijatelje in prijateljice našega pokreta, da se občnega zbora gotovo udeležijo. Odbor.

Društvo kmetijskih fantov in deklet v Sovodnjah vabi svoje člane na I. redni občni zbor v nedeljo, dne 22. aprila 1928, ob 2. uri popoldne v društveni dvorani. K obilni udeležbi vabi odbor tudi one, ki še niso vpisani.

Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo, dne 22. aprila, bo igralo tukajšnje Društvo kmetijskih fantov in deklet veseloigro »Vdova Rošinka«. Kmetje, pridite, da se boste razvedrili in nasmejali. Začetek predstave ob 3. popoldne v posojilnični sobi.

IZ STRANKE

Zborovanje Slovenske kmetijske stranke v Kamniku.

V nedeljo 22. aprila se vrši ob 10. uri dopoldne zborovanje odbornikov vseh krajevnih organizacij Slovenske kmetijske stranke kamniškega okraja pri tov. A. Cerarju. Na zborovanju poroča tov. posl. Iv. Pucelj. Prosim krajevne organizacije, da odpošljejo gotovo svoje zastopnike. — Fr. Kristan, predsednik okrajne organizacije SKS.

Guštanj. Ustanovni občni zbor krajevnih organizacij SKS se vrši v gostilni »Brundola« (Jägerwirt) v Guštanju v nedeljo, dne 22. t. m., ob 11. uri. Vabljeni vsi pristaši naše ideje.

Toplice V nedeljo, dne 22. aprila se vrši občni zbor kraj. org. SKS pri gosp. Ignacu Sitarju po prvi maši. Prosim polnoštevilne udeležbe. — Odbor.

Krajevna organizacija SKS Želimlje bo imela svoj letni občni zbor v nedeljo, dne 29. aprila v prostorih tov. Kikelja Andreja v Zapotoku št. 8. Vsi pristaši se tem potom pozivajo, da se polnoštevilno občnega zbora udeležijo. Na občnem zboru bo poročal delegat strankinega vodstva iz Ljubljane.

Seja okrožnega odbora in sestanek zaupnikov SKS za mariborsko okrožje se je vršila v nedeljo dopoldne v Ljutomeru. Predsedoval je tov. Rajšp. Udeležba je bila prav lepa, zlasti je vzbujala pozornost navzočnost delegatov iz Prekmurja. V otvoritvenem nagovoru se je predsednik Rajšp v lepih besedah spominjal preminulega prvoboritelja kmečkega pokreta v ljutomerskem okraju, tov. Nemca, katerega izguba se bo v naših vrstah le težko prebolela. Zborovalci so počastili njegov spomin stoje s klici »Slava« in na predlog tov. Škofa nabrali na licu mesta za strankin fond znesek Din 492.50. Nato je povzel besedo nar. poslanec tov. Pucelj, ki je v dvournem izčrpnem govoru podal navzočim delegatom politično poročilo, ki so ga delegati z velikim odobravanjem vzeli na znanje. Za tov. Puceljem je govoril oblastni poslanec mariborske oblasti, zastopnik čakovskega sreza tov. dr. Odič, ki je govoril predvsem o delu v oblastni skupščini, kjer gospodarijo klerikalci. Nato je podal organizacijsko poročilo dr. Rapotec, finančno poročilo dr. Rajar. Sledil je govor dr. Kukovec o važnosti sodelovanja Slov. kmečke stranke s Hrv. seljaško stranko in o politiki kmečko-demokratske zveze. Tov. Neubauer je podal pregled stanja v Prekmurju in o tej priliki povabil navzoče, zlasti tov. Pucelja za 13. maj v Beltince. V gospodarskem referatu dr. Rapotea so bila obdelana tri važna vprašanja: trgovinske pogodbe, zapora meje od strani Avstrije in naša konjereja ter regulacija Mure. Tov. Ivanjšič je opozoril tov. Pucelja in navzoče na napačno gospodarsko politiko naše države, ki hoče, da bi moral ščititi našo industrijo naš kmet, ki ne pripusti k trg. pogajanjem najbolj prizadetih domačih gospodarskih institucij in jih niti ne zasliši. Dalje je pozval navzoče, naj posvetijo vso pažnjo vodni zadrugi za regulacijo Ščavnice. Oglasil se je k besedi še enkrat tov. Pucelj in podal razna pojasnila h gospodarskim vprašanjem, ki so danes na dnevnem redu. V imenu Medjimurcev je pozdravil zborovalce tov. Žarković, kmet in obl. poslanec iz Belice in jih pozval k požrtvovalnemu delu za zmago kmečke misli. V navdušenem razpoloženju je tov. Rajšp zaključil lepo uspelo zborovanje.

Veržej. V nedeljo popoldne se je vršil pri nas sijajno obiskan shod Slovenske kmečke stranke. Predsedoval je tov. Slavič. Glavni govornik je bil tov. Pucelj, ki je navzočim, med katerimi je bilo mnogo pristašev tudi drugih strank, pojasnil, kakšno politiko

vodi sedanja vlada in kdo je za to slabo politiko, ki nas vodi v obubožanje in propad, najbolj odgovoren. Je to naša SLS! Govorili so tudi dr. Rapotec, dr. Kukovec, Žarković in drugi. Ob velikem navdušenju so izrekli vsi navzoči tov. Pucelju zaupnico in ga prosili, naj na tej poti vztraja do končne zmage. Da, da, tudi naše lepo mursko polje vstaja!

Beltinci. Na velikonočni pondeljek se je vršil pri nas skupni zaupni sestanek članov SDS in SKS, na katerem se je razpravljalo o političnem položaju. Zastopniki poedinih krajevnih organizacij so naglašali splošno potrebo živahnega dela obeh zvezanih strank. Posamezni govorniki na tem sestanku so ostro obsojali hlapčevsko politiko slovenskih klerikalcev in dajali duška zadovoljstva težkemu delu svojih voditeljev Radiča in Pribečeviča. Sledeč jima v neustrašeni borbi za pravico, poštenje in enakopravnost vseh državljanov, se je zaključilo, pokreniti med prekmurkim narodom čvrsto agitacijo, kjer naj se razkrinka hinavstvo klerikalcev in se narodu temeljito razloži pogubonosa politika kleroradikalov. Pripravljalni odbor je vzel težko nalogo na svoje rame s trdno in neustrašeno voljo, narod pravočasno podučiti in odvrniti od velikega zla izmозgavanja davkoplačevalcev. Ob splošni soglasnosti je bila izražena želja, obrniti se na vodstvo s prošnjo, da nam v tem delu pomaga. Še večja je bila želja, sklicati začetkom meseca maja veliko javno manifestacijsko zborovanje, kjer naj obojni voditelji narodu javno razložijo vse gorje in vso nesrečo davčnega vijaka in dvojne mere pri rezanju kruha. Prepričani, da pri delu ne ostanemo osamljeni, primemo za plug v trdni veri, da novo razorane brazde prinesejo obilo zdravega sadu in da trud ne bo zastoj. V tem pričakovanju pogumno na delo!

D O P I S I

Iz mariborske okolice. »Slovenski gospodar« piše silno mnogo o težavnem delu, ki ga vrši mariborska oblastna skupščina. Gospodje baje tako delajo noč in dan, da so že vsi proči! Samo tega »Slov. Gospodar« ne pove, da dela slavna gospoda z našim denarjem, ne s svojim, čeprav so nam obljubovali, da nam ne bodo naložili nobenih novih davčnih bremen. Lahko je delati ceste in mostove, če jih ljudje sami plačajo! Mi davkoplačevalci pa pojemo čisto drugačne pesmi in celo samomor niso redki zaradi popolnega obubožanja. Dobro pa je, da so se gospodje odločili za gradbo umobolnice. Mnogo jih bo, za katere bo ta zavod zadnja rešitev.

Iz brežiškega okraja nam piše neki vinogradar sledeče: Lansko leto nam je v par minutah toča uničila ves pridelek v vinogradu in na polju. Ostali smo popolni berači brez koščka kruha. Obljubljala se je pomoč in res je prišlo k nam 2 vagona koruze. To koruzo pa so dobili le oni, ki imajo denar, da so jo lahko takoj pačali, največji reveži pa, ki nimamo toliko, da bi mogli koruzo takoj plačati, ker smo že zadolženi, nam tudi nikdo posoditi noče, smo ostali brez podpore in brez koruze. Podpora najbednejšim, gladnim ni nič koristila, mi smo zapisani smrti. Tudi v letošnjem letu si ne bomo mogli pomagati. Za obdelavo vinograda potrebujem 100 kg galice, a denarja nimam nobenega. Tudi tu je za nas najrevnejše oblastna podpora nedosegljiva. Oblastni odbor zahteva za vsako kilo naročene galice 1 dinar vnaprej pri naročilu, ostanek pa preden se galico vzame. Ker sredstev nimam in jih dobiti ne morem, bom ostal brez galice, vinograd, edini vir, od koder bi dobil nekaj za najskromnejše življenje, bo propadel. Prosim vas, svetujte mi, kaj naj storim jaz in še veliko takih revežev,

da ne bomo vzeli od vsega hudega konec? Ali je upanje da dobim nekaj koruze in galico brezplačno? — To pismo objavljamo zato, da bodo merodajni faktorji oblastni odbor in gospod veliki župan, razmislili položaj tudi teh najbednejših in najbolj potrebnih podpor in da se bo tudi za nje kaj storilo, ker samo g. veliki župan in oblastni odbor imata na razpolago sredstva za pomoč.

Sv. Lenart nad Laškim. Pri nas se je šola povzdignila iz trirazrednice v štirirazrednico. Da bi le otroci se tudi kaj več naučili; bojimo se pa nasprotnega. To večno menjavanje učnih moči, ubija vsak napredek pri pouku otrok. Komaj eden učitelj ali učiteljica po imenih spozna mladino v razredu, je že prestavljen. Na tak način se ne bodo otroci nikoli kaj pridali naučili. Vsak otrok ima gotova svojstva (katera so morebiti že iz rodovine podedovana) in ako učitelj ali učiteljica te pozna, bo dosegel večje uspehe. Ravno tako pa tudi učiteljstvo; akoravno učijo vsi po enem načrtu, vendar ima vsak nekaj svojega, lahko se reče: izvirnega. Otroci se temu privadijo in se lažje učijo. Pred vojno je bilo pri nas učiteljstvo precej stalno, pa smo se, lahko rečemo, precej naučili. Največ so gotovo v šoli pridobili oni, ki so hodili v šolo za časa nadučitelja Fr. Šegule. Pa še nekaj. Imamo štiri razrede, pa — pa štiri gospodične. Morda je drugje kje pa gospodov učiteljev preveč, pa bi izmenjali. Gospodične nimajo pri nas, med samimi kmeti — primerne družbe!

Jarenina. Odkar imamo dr. Korošca za ministra, je zadel tudi nas posebne vrste božji blagoslov. Ko je bil tov. Pucelj minister, smo lahko nosili naše žito v mline ob nemški meji, ki meljejo cenejše, ker jih voda goni. Sedaj pa tega ne smemo več. Domači mlini so pa precej dražji. Prosili smo na vse strani, da se nam pomore, celo g. Žebota smo prosili, pa ni nič zaleglo. Pravijo, da v Beogradu ne dovolijo. Tako je sedaj; ko je bil pa tov. Pucelj minister, je bilo pa drugače in — boljše!

Dopis z dežele. (Nekaj o beračenju na deželi.) V letošnji »Družinski Pratici« beremo kot voščilo za novo leto: »Siromaka nikdar ne preziraj, z miloščino si nebo odpiraj!« Ta idealni verz je že od mladega utisnjen v naših slovenskih srcih in kakor vidimo, pride tudi vsaki dan v veljavo. Nekaj pa je, kar mene danes sili, da povem, nekaj, kar sem že več let opazoval, namreč, da se do danes ni nobeden od merodajnih krogov zganil in skušal to beračenje na kmetih nekoliko omejiti? Ker danes večina kmetijskega ljudstva že itak ne vé, kje dobiti le nekoliko krompirja, da bi svojo družino nasitila vsaj enkrat na dan, pride še vsako uro en revež trkat na vrata. In med temi reveži so pa tudi lenuhi in pijančki, tatovi, vlomilci. Potrebno bi bilo pogledati, kako so postopali v drugih državah v tem oziru, kakor n. pr. v Švici, kjer sploh beračenja ne poznajo in vendar ima vsak človek, kateri si hoče s tem zaslužiti nebesa in pomagati revežem, dosti priložnosti, da daje po možnosti v Boga ime! Potrebno bi bilo, da se temu vprašanju posveti več pažnje. Želel bi torej, da se tudi merodajni krogi začno zanimati za te reveže in pomagati kmetickemu ljudstvu, da se razmere na en način izboljšajo, za kar bi bili gotovo vsi hvaležni!

M. M.

Zreče - Loče. Čebelarstva podružnica za konjiški okraj priredi v nedeljo, dne 22. aprila 1928 dvoje poučnih predavanj; prvo se vrši ob pol 8. zjutraj (po rani maši) v Zrečah (šola), drugo pa ob 3. popoldne (po večernicah) v Ločah (šola). Predava predsednik »Zveze čebelarstvih podružnic za mariborsko oblast« g. H. Peternel. Prijatelji čebel dobrodošli!

Kmetu Jakobu Nemcu v spomin...

Ravno teden dni je danes, ko so Te našli ponesrečenega, mrtvega. Ob sedmini mislim na te in Ti pišem poslednje besede v spomin. Nekaj strašnega je v misli, ki pravi, da Te ni več, da Te ne bo nikoli več... Tako spokojen, miren in zavesten je bil Tvoj obraz, zakaj umrl si sredi dela za kmetško zemljo, iz katere si izšel kot trinajstleten prleški študent v mariborsko gimnazijo. Po štirih letih si jo zapustil, ostal si doma na kmečki grudi, od takrat do danes z vso dušo slovenski, prleški kmet, ki se je ves čas svojega življenja pehal za povzdigo kmetškega stanu. Ne bom našteval številnih društev, ki si jih ustanovil, katerih član si bil, ker vse premalo bi bilo naštet Tvoje zasluge, zakaj s svojim delom si zapisal si sam najlepši spomin.

Na eno mislim ves čas in eno mi je najdražje, kar je bilo Tvoje... Kmet z dušo in telesom, z vsem svojim delom in mišljenjem kmet. Duh nesrečno preminulega Matije Gubca je prebival v Tebi in Te vodil vse življenje. Borba za pravico kmetškega ljudstva, za staro pravdo — to je vsebina vsega Tvojega življenja. Biti slovenski kmet v zadnjih tridesetih letih ni bilo lahko, biti obmejni, prleški kmet je bilo dvakrat težje. Kmetško uporno si kljuboval s svojimi tovariši, avstrijsko-germanski reakciji, nisi se niti uklonil pred novimi posmehovalci kmetškega stanu...

Nihče se skoraj nikdar ne zaveda, kaj pomeni tak delavec, kakor je bil Jakob Nemec, za vse kmečko gibanje, za cel narod. Ponajvečkrat niti ne vidimo, ne spoznamo, da leži glavno delo vseh pokretov na ljudeh, ki skromno požrtvovalno delajo v oddaljenih krajih, dramijo ljudstvo in ga vodijo v nova življenja. Kakor mogočni, tihi stebri velike narodove stavbe so in če bi se zrušili, padlo bi vse v prah... Njih moč, njih delo se spoznava šele takrat, ko jih ni več, ko jim je težko najti naslednika.

Težko borbo vršijo z nasprotniki. Jakob Nemec jo je vršil uspešno in njegov pogreb, poslednji pot njegovega življenja, je trnjeva krona na glavo ponesrečenega, zvestega kmečkega kulturnega delavca, upornega borca zoper vse sovražnike kmetškega, preprostejšega ljudstva. To, da je sredi poslovnih govorov zapustila cerkvena gospoda Tvoj grob in da je ostalo ljudstvo in vsi tisti, ki so se od Tebe poslavljali zadnjič, trdno na svojem mestu — to je bila samo doslednost gospode, proti kateri si se boril in neomajnost ljudstva Ti je bila v tem trenutku največje zadoščenje, zahvala za Tvoj trud. Cel predpoldan so Te obiskovali, da se poslovijo od Tebe, kmečkega borca. Še ob Tvoji smrti je pokazala črna reakcija, kako zna spoštovati delo onih, ki se borijo za pravice kmeta, ki jim preprost človek ni samo lepa, prihuljena beseda, ampak vsebina vsega življenja — delo. Ko se je poslavljala od Tebe tov. Zdravec v imenu kmečkih fantov in deklet, takrat so šli... Dobro, da so šli, zakaj mladina, ki bo nadaljevala Tvojo in vseh kmetov borbo, se je z zavestno in borbeno besedo poslavljala od Tvojega groba, svesta si dela, ki ga mora izvršiti, in ciljev, ki jih bo dosegla po Tvojih vzorih.

Ni nismo žalostni radi tega. Ni strahu in oklevanja ni v nas! Kmetško misel, ki si jo tako mogočno razširjal, bomo krepili in jo branili pred vsemi njenimi sovražniki. Velike, težke borbe bo še treba in v njej nam bo spomin na Te kot tovariša, rojaka, kot kmeta in soborca — opomin, da bomo vztrajali do konca, kot si vztrajal Ti! In če bomo vsi kot si bil Ti in kot so bili vsi, ki so se borili že pred nami, od Matije Gubca do vsakega kmeta, ki je padel že pred stoletji kot žrtev mogočne plemiške in cerkvene gospode, tedaj se bo uresničil dan, po katerem si tako hrepenel, zaradi katerega si se pehal vse svoje

življenje — dan svobodnega kmeta. Zgodilo se bo, kar je zapisal pisatelj Ivan Cankar in kar ti kmetška mladina kliče v slovo: Ali ura pride nekoč, ko bo odprl srca topel pomladanski veter, ko si bodo obrázi enaki v veselju, ne v bridkosti, ko se bodo ljudje pozdravljali s cvetjem ovenčani in z glorio lju-bezni...

Naj Ti bo lahka domača zemlja!

B. K.

Ob slovesu neizgovorjene besede...

(V poslednji pozdrav pokojnemu idealistu — Jakobu Nemcu.)

Težko pričakovana pomlad je bila na pohodu z vsemi svojimi darovi in poslanci: s ptičji od juga, cvetjem ob stezi in s prerogim solncem na nebu... Da, tista pomlad, ki je neusahljivi vrec resničnega življenja.

Toda... varali smo se...

Neslišno se je pomikala za zlato pomladjo kot preteča senca oblakov preko polja — mrzla žena, ki ne pozna usmiljenja in prizanašanja: s koščeno roko se je dotaknila razoranega čela, izvršila svojo veliko obsodbo... in tako odprla sveži grob — Jakobu Nemcu.

Ah, kdo si zamore tolmačiti, odkod dvoje tako si nasprotujočih si učinkov tako v dno duše zaželenega mladoletja? Da, na eni strani si letos poglavo nežno brstičje, vrnilo ptičke od juga, zasadilo življenske kali v preležano prst..., na drugi pa se zopet izneverilo svojemu zakonu: rojstvu življenja...

V odprti grob med belimi križi in spomeniki polagamo žrtev neizprosne usode k večnemu počitku.

Vprašam vas navzoče, ali se je Jakob Nemec dostojno poslovil od življenja, ki je veliko in silno v svoji terjatvi in redko v svojem povračilu?

Da, Jakob Nemec se je oddolžil sočloveku, svetu, življenju... v tisti obliki in stopnji, ki jo smatramo za strogo — idealistično in individualno. V trenutku, ko odhajaš na drugi breg, nam izročaš v varstvo svojo dedščino, ki je ne odtehta največja kepa najčistejšega zlata.

Tista sveta zemlja, ki se znoji in poti, da rodi zlate sadove, mu je bila dragocena..., tisti mali ljudje, ki jo obdelujejo in izkoriščajo, da nasitijo svojo gladno družino, so mu bili božji poslanci... tista dejstvena sila, ki ji pravimo: delo, mu je bilo osiše življenja. V posvečeni grudi je zasledil večnost njene

duše... Urejeno kmetijo, zdravo gospodarstvo... je smatral za najvišje naložen kapital, ki se bogato rentira, izobraženega kmeta pa za dragocen ideal, ki ga je treba uresničiti v sleherni osebi kmetškega pokolenja. Tistemu malemu človeku, ki živi v svetem strahu, v grozi in nemiru... je dajal zaupanje v njegovo preprosto delo in njegov poklic vrednotil povsod in vsikdar za najvišjo obliko človeškega ustvarjenja in pridobivanja... Niti ena sama senca kake temne misli ni zdrknila preko njegovega čela. V vseh težkih življenjskih trenutkih, ki rušijo človeka v razvaline, je stal med nami kot junaški idealist, čigar kapitali so rasli v naše — dolgotrajne. Zato vam pravim: poravnajmo svoj dolg!...

Vsekakor poslednjikrat je življenje merilo njegove sile in moči, ki pa niso mogle odoleti zadnjemu naskoku. Kar je nekoč gruda rodila, to danes sprejema vase v novo presnavljanje in oblikovanje...

Večnim zakonom, ki so zapisani preko nebesnega svoda z nevidnimi črkami, ne moremo kljubovati. Zato pa v slovo poslednji pozdrav: pokoj Tvoji veliki duši v večni Nirvani in čast Tvojemu delu za malega človeka tega sveta!...

A. Ž.

* * *

Sv. Jurij ob Ščavnici. (Pogreb Jakob Nemca.) Pogreb ponesrečenega prleškega kmeta Jakoba Nemca se je vršil v sredo 11. t. m. ob 8. uri. Cerkvena oblast je to pot ponovno dokazala politično nestrpljivost, ker ni hotela ugoditi prošnji sorodnikov in prijateljev pokojnega, da bi se vršil pogreb ob pol 11. uri. S tem bi se omogočila udeležba pogreba tudi ljudem iz drugih krajev. Sklenilo se je sicer, da se bo vršil pogreb ne oziraje se na cerkveno oblast ob pol 11. Vsled splošne zmešnjave in različno napovedane ure pogreba pa so ga pokopali že jutraj. Na grobu so se poslovili od rajnega kmeta Verzel v imenu jurjevske gasilske župe, ki je imenoval preminulega kot očeta domačega gasilstva, ki je prvi že pod Avstrijo poveljeval v slovenskem jeziku. Nato kmet in načelnik ljutomerske gasilske župe Štuhec in gasilski trobentač je zabil žalostinko. V imenu SKS, katere vnet član načelstva je bil Jakob Nemec, je govoril dr. Rosina, Zemljč iz Radince se je poslovil kot prijatelj, tov. Zdravec pa v imenu Društva kmečkih fantov in deklet. Med njegovim govorom je g. župnik zapustil grob. Kmetško ljudstvo obsoja nerazumljivo obnašanje gosp. župnika in mu bo ostalo v spominu njegovo čudno postopanje, o katerem nihče ne dvomi, da izvira iz politične nestrpnosti. Cel predpoldan, že potem, ko je bil že rajnik pokopan, so prihajali zastopniki raznih društev in prijatelji iz drugih krajev. Tako so se pripeljali iz Gor. Radgone g. sodnik Rus, dva delegata Sokola v kroju, dr. Bolzio, finančni in polit. komisar, šef carinarnice, g. živinozdravnik dr. Lobnik in drugi. Sklicala se je žalna seja v hranilnici, kjer sta govorila g. sodnik Rus in dr. Bolzio. Nato se je podala delagacija na pokopališče in položila šopek rož na sveži grob. — Rajni Jakob Nemec je bil rojen 1876. Dovršil je štiri gimnazije v Mariboru ter se nato posvetil kmečkemu delu. Kot mlad je organiziral razna mladeniška društva, tamburaški zbor, prirejal gospodarske tečaje. Izobrazba kmetškega ljudstva mu je bila vse. Ustanovil je gasilsko društvo v Dragotincih in po prevratu jurjevske gasilske župe, kateri je bil prvi načelnik. Politične borbe se je udeleževal že pod Avstrijo kot zaveden slovenski kmet, ki je kot župan vestno gospodaril v domači občini celih 16 let. Med vojno je z vsemi močmi skrbel za vdove in sirote in posredoval s številnimi prošnjami zanje pri avstrijski oblasti. Ker nikjer ni skrival svojega narodnega prepričanja, je bil zato nekaj časa med vojno vpoklican k vojakom, radi srčne napake

Tedenski koledar.

22. aprila, nedelja: Soter in K.
 23. aprila, ponedeljek: Adalbert.
 24. aprila, torek: Jurij.
 25. aprila, sredo: Marko.
 26. aprila, četrtek: Klet.
 27. aprila, petek: Peregrin.
 28. aprila, sobota: Vitalij.

Sejmi.

22. aprila: Motnik, Leskovec, Ptuj.
 23. aprila: Radeče.
 24. aprila: Škofja Loka, Podšentjur, Planina, Radovljica, Črni vrh, Žužemberk, Hoče, Sv. Jurij ob juž. ž. Sv. Jurij v Hrastovcu, Sv. Jurij v Svelini, Zdoie.
 25. aprila: Bučka, Grosuplje, Hotavlje, Mozelj, Kostrivnica, Sv. Jurij ob Taboru, Dobova.
 26. apr.: Rakitna, Semič, Kozje.
 27. apr.: Lukovica, Vesela gora.
 28. aprila: Sv. Volbenk.

Valute.

Berlin 13-57, Curih 10-93, Dunaj 8—, London 277—, New York 56-81, Pariz 2-23, Praga 1-68, Trst 2-99.

Listnica uredništva.

Dopise iz Žabnice in Ljutomeru prekasno dobili za objavo v št. 15. »Kmet. lista«.

VOLNENA
OBLEKA.

Vse, kar je iz volne, se dá očistiti s „RADIONOM“. Edino ne pozabite, da je volna zelo občutljiva in da je treba s njo previdno postopati.

Volna ne prenesa vroče vode, ker ji vročina strdi vlakenca.

Torej: „RADION“ rastopi v mrzli vodi kot zmeraj in v tej raztopini malo premečkaj in pregnječi volnene stvari. „RADION“ bo odpravil čisto sam vsako nesnago.

Volnene stvari se ne smejo pri sušenju obesiti, ampak razprostrati po čistem platnu.

S tako metodo boste očistili vse, kar je iz volne, torej svoj jumper, svojo pleteno kápo in vse slično. Barvane stvari bodo ponovno pokazale svoje dražesti kot da so nove.

pa odpuščen. Vodil je kot predsednik čebelarstvo podružnico in bil sam kot vzoren čebelar in vestni knjigovodja večkrat odlikovan. 20 let je delal v okrajnem zastopu, bil član okrajnega šolskega sveta, organizator biko-rejske zadruge in podružnice Zveze kmetijskih združenj za srez Ljutomer, načelnik posojilnice pri Sv. Jurju ob Ščavnici itd. Njegova delavnost je bila vsestranska in vestnost neoporečna. Še v zadnjem času je delal načrte, kako bi povečal knjižnico Društva kmečkih fantov in deklet. Vse za kmeta in njegovo izobrazbo! To je bilo geslo njegovega življenja in sredi dela zanj je umrl. Bil je veren mož,

ki je vestno opravljal svoje verske dolžnosti, zato je tembolj ozkosrčno in obsojanja vredno postopanje g. župnika, ki ni hotel dovoliti pogreba ob pol 11. Nič zato; si bomo vsaj dobro zapomnili za drugič. Ali se je mogoče gosp. župnik bal, da bi se s preveliko udeležbo pogreba preveč pokazala vsestranska delavnost in priznanje rajnemu? Ako je mislil, na to, se je zmotil, ker rajni ni izgubil s tem na spoštovanju, nasprotno, še bolj bomo pomnili njegov spomin in obnašanje g. župnika, ki je izzvalo, da sta domačina visokošolca Bratko in Ivan Kreft izstopila iz katoliške cerkve kot protest proti samodržstvu takega postopanja.

Deželna cesta Kostanjevica — hrvatska meja se bo po izjavah vodilnih gospodov SLS baje začela graditi že to leto do Črneče vasi. Dasi je že skrajni čas, da se že vendar enkrat izpolnijo številne obljube, ki jih čujemo že nad 20 let, vendar ne verujemo prav tem vestem. Lani je bilo v državnem proračunu pol milijona dinarjev za to cesto, pa se ni nič pričelo, da je denar zapadel z 31. marcem t. l., oziroma se je del teh kreditov porabil za gradnjo ceste Zbure—Boršt pri Škocjanu, kakor je to priznal pri občinski seji sam župan Colarič. Zato dvomimo, da bi letos bilo več korajže, ko še ne vemo, če bo država tudi letos kaj dala. Na vsak način pa je grda neresnica, da je to cesto zapravil nekdanji župan in cestni načelnik Bučar, kakor razširjajo to v izgovor gospodje od SLS. Gospodje, čemu samo šušljate in ne poveste naravnost, da bi mogli govoriti odkrito? Na vsak način je potrebno, da javno izgovorite, kdaj in na kak način je bila ta cesta zapravljena, da morete prejeti takojšen odgovor, ljudstvo pa potrebno pojasnilo. Torej gospodje, z besedo na dan!

Smrt narodnega poslanca. Na velikonočni ponedeljek je umrl eden izmed najuglednejših poslancev SDS dr. Edo Lukinič iz Karlovca. Mudil se je pri svoji omoženi hčerki v Zagrebu, kjer ga je zadela kap.

Nenadoma je umrl posestnik Janéz Kerin na Slinovcah pri Kostanjevici. Zadela ga je kap, ko se je vračal ponoči domu. Na Križaju so ga našli v petek zjutraj mimoidoči na cesti pri gostilni Naceta Colariča, konji pa so se pasli na sosednji njivi v pšenici. Domneva se, da je iskal pomoči pri tej hiši, pa mu je prehitro prišlo slabo in je tako ostal na cesti poleg voza. Janéz Kerin je bil brat Franca Kerina iz Sv. Križa. Bil je dober gospodar in skrben družinski oče ter splošno priljubljen in miren mož. Zapušča vdovo in 10 otrok, ki so deloma še nepreskrbljeni. Naj v miru počiva!

V Želmljah je umrl v visoki starosti 82 let naš zvest naročnik in odličen pristaš SKS posestnik in gostilničar tov. Ivan Podlogar. Prizadeti družini naše iskreno sožalje.

NOVICE IN RAZNO

Novo mesto. Dne 12. t. m. so v Novem mestu izročili materi zemlji truplo preč. gosp. Jakoba Porente, kanonika v novomeškem kapitlju. Pokojnik je bil mirnega značaja, v politiki se ni udeleževal baš mnogo, pač pa je bil pokojnik vnet svečenik in zelo marljiv gospodar na polju kmetijstva. Zanimal se je posebno za sadjarstvo in vinorejo in je veliko pripomogel, da ste se te dve panogi zelo lepo razvili, posebno v stopski fari, kjer je zadnja leta služboval kot župnik. Velika udeležba ljudstva pri pogrebu je očitno pokazala, da so pokojnika visoko spoštovali. — Na Muhaberu, občina Prečna pri Novem mestu, je dne 11. t. m. umrla gospa Marija Osolnikova v svoji 63-letni dobi. Pokojnica je bila zelo skromna in marljiva gospodinja. Veliko se je trudila na obširnem Osolnikovem posestvu in je svoje gospodinjstvo imela vedno vzorno urejeno. Bila je tudi velika dobrotnica revežev, kateri jo bodo težko pogrešali. Velika udeležba ljudi pri njenem pogrebu, ki se je vršil iz hiše žalosti na pokopališču v Prečni, je javno pokazal, da je bila pokojna mamica zelo priljubljena. Ostali Osolnikovi družini izrekamo na tem mestu naše globoko sožalje.

Umestna kritika v mariborski oblastni skupščini. Ob zadnjem zasedanju mariborske oblastne skupščine so se oblastni poslanci najbolj pritoževali in kritizirali oblastni odbor radi dejstva, da uredbe, ki pridejo na dnevni red, daje poslancem šele med sejo, tako, da nimajo več časa o njih razmišljati in jih preštudirati, kar je predpogoj za uspešno delo oblastne skupščine. Tudi poslanci SLS, kar jih je iz vrst kmetov, so kazali napram temu postopanju oblastnega odbora svoje nezadovoljstvo. Kako oblastni odbor vrši in razume svojo nalogo, se vidi posebno iz dejstva, da je oblastni poslanec in tajnik Hrastelj na zahtevo opozicije, da naj oblastni odbor nastopi proti skupini trgovcev, ki skušajo v Beogradu doseči dovoljenje za uvoz vina iz Italije, Grčije in Španije, odgovoril, da oblastnemu odboru o tem ni znano ničesar in da naj prinese opozicija za to dokaze, da se to res dogaja. Ko se ga je od opozicije zavrnilo, da naj se obrne za dokaze na gosp. velikega župana, je navzoči vel. župan pritrdil, da se to res dogaja. Ako oblastni odbor o takih važnih gospodarskih stvareh ni poučen, ko ima vendar vse na razpolago, potem je gotovo, da ne stoji na višku svoje naloge.

Pretrsljiva nesreča na Dravi. V torek, dne 10. t. m., je hotel neki posestnik iz Roš poha pri Mariboru prepeljati seno, katero je kupil od Felberjevih dedičev iz Felberjevega otoka pri Mariboru na levi breg. Pri tej priliki je želelo več izletnikov iz mesta se peljati zraven. Čoln je bil natovorjen s senom, povezan v mreže. Čoln, ki je namenjen za prevoz kvečjemu 10 oseb, je bil natovorjen s senom in se je vrhu tega vkrvalo še kakih 10 oseb, nekateri trdijo, da celo več. Ker je bil prednji del čolna, na katerem so se nahajali ponesrečenci, preobremenjen, je začel čoln zajemati vodo. Ljudje se tega niso bali, ker na kako nevarnost ob tako kratki vožnji s privezanim čolnom še mislili niso. Ko pa je prišel čoln na najbolj nevarno mesto Drave, se je naenkrat nagnil in voda je zagrnila nesrečne žrtve. Dosedaj je ugotovljeno, da je utonila 30letna soproga kolarja gospa Marija Lešnik z dvema otrokoma, 4letno Danico in 7letno Silvo, gospa Planinšekova in deček Viljem Hauptman. Nekateri trdijo, da je žrtev še več. Koga zadene krivda, bo dognala preiskava.

Smrtna nesreča na ljubljanskem kolodvoru. V torek, dne 10. t. m. se je dogodila smrtna nesreča na ljubljanskem kolodvoru. Pomožni premikač Matevž Podobnik je hotel priklopiti en vagon k lokomotivi, a je pri tem hotela nesreča, da ga je zgrabila lokomotiva in ga s tako silo vrgla na tla, da je

revežu zlomila obe nogi, polomila rebra in da je na teh posledicah kmalu izdihnil. Žena Podobnikova je ravno prinesla kosilo in je z lastnimi očmi gledala strahovito nesrečo svojega moža.

Narodno kulturno društvo pri Mali Nedelji vabi na dramsko predstavo »Martin Krpan« dne 6. maja ob pol 4. popoldne.

Samomor poštnega direktorja. V torek dne 10. t. m. je izvršil direktor pošte v Splitu Rikard Zahradka samomor s svetilnim plinom v svoji pisarni. Kot vzrok samomora je navedel v posebnem pismu dejstvo, da je bil premeščen v Beograd.

Umor in samomor iz nesrečne ljubezni. Ob Bohinjskem jezeru je preteklo soboto zvečer ustrelil trgovski potnik Zdravko Deleja svojo ljubico Likarjevo iz Ljubljane ter pogljal nato še sebi kroglo v srce. Likarjeva je bila takoj mrtva, njega so pa težko ranjenega prepeljali v bolnico. Vzrok dejanja je nesrečna ljubezen.

Svinja požrla otroka. V neki hercegovski vasi v bližini Mostara je pred nedavnim požrla svinja tri mesece staro dete, ki ga je mati pustila samega v sobi, v katero so bila vrata odprta.

Tatvina v Št. Jurju pod Kumom. Na veliki četrtki ponoči so neznani tatovi vlomili v trgovino g. Kneza v Št. Jurju pod Kumom in odnesli za 16 tisoč dinarjev raznega blaga. Vse jim je bilo dobro, kar so dobili pod roko.

Smrt slovenskega vojaka v Petrovaradinu. Od vojaških novincev, ki so komaj pred 14 dnevi prispeli v Petrovaradin, je obolel na slepem črevesu Ludvik Vipotnik iz Gotovelj pri Zalcu. Podvrgel se je operaciji, toda je na posledicah podlegel. Pogreb se je izvršil na Veliki petek. Oficirji so položili na grob pokojnika krasen venec in na grobu mu je govoril Slovenec Ferdinand Srpan.

Grd zločin dveh pokvarjencev. V slavonski občini Stari Vukovar sta izvršila pred nedavnim časom dva pokvarjena fanta nenavadno gnusen zločin. Nekega dne se je mali sinček postajenačelnika igral z dvema potnikoma v čakalnici. Postajenačelnik se je za čas odstranil po opravkih in ko se je vrnil, je na svoje veliko začudenje zapazil, da ni v čakalnici ne njegovega sina, ne potnikov. Prijavil je takoj zadevo policiji in ta je šele čez dva dni našla malega dečka v bližini železniškega skladišča zadavljenega in oskrunjenega. Policiji se je posrečilo tudi oba zločinca kmalu izslediti. Izročena sta bila osiješkemu sodišču.

Šrapnel v gnoju. V hercegovski vasi Lijev je kmet Trnovac vozil gnoj na njivo. Na naložen voz se je vsedel tudi vnuk Meho. Naenkrat nastane na vozu silna eksplozija, ki je dečka na drobne kose raztrgala. Pri preiskavi so ugotovili, da je bil zakopan med gnojem šrapnel, ki je vsled vročine eksplozirala.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA

USTANOVLJENA 1900

Delniška glavica:

Din 50.000.000.—

Skupne rezerve cca:

Din 10.000.000.—

Centrala: Ljubljana, Dunajska cesta

Podružnice:

Brežice, Celje, Crnomelj, Kranj, Maribor, Metković, Novi Sad, Novomesto, Ptuj, Rakek, Sarajevo, Slovenjgradec, Split, Šibenik, Gorica, Trst.

Se priporoča za vse bančne posle.

USTANOVLJENA 1900

Brzovajni naslov:

Banka Ljubljana.

Telefon števil: 2861,

2413, 2502, 2503.

PODLISTEK

V odvisnosti od gospode.

Povest.

Napisal Franc Tovornik, kmet.

(Nadaljevanje.)

Nad Petrom pa je najprej rohnal in ga ozmerjal z lutrovskim psom, ktaerega bodo še na grmadi sežgali, kakor so Husa, če bo trdovraten. Peter je bil takih »prijaznih« izbruhov že vajen in je mirno poslušal, kar je priorja še bolj ujezilo. Kričal je nanj in ga zmerjal, kar je najlepše znal. »Evangeljski vrati«, »Zolovičevi lenuhi« itd. so bili še bolj pohlevni izrazi. Končno se je vendar spomnil, da mora Petra izprašati, kako je bilo s Pavletom in kaj je takrat govoril proti Zoloviču čez samostan.

Ravnodušno je govoril Peter in prav tako kakor poprej Julčka. Vse se je ujemalo, samo to ne, da je Peter poslal Lukača v samostan tožiti Pavleta. Ko sta bila gotova, pokliče prior birača in ukaže:

»Na steber! Petindvajset gorkih. Poprej pa mi pripelji še ona dva iz luknje, da ne zgubljamo časa!«

Takoj je zaihtela Julčka, ko je videla Pavleta. Komaj je hodil. Kri si je sicer umil z obraza, a ona brazgotina, ki mu jo je vsekali oskrbnik, je bila pokrita z debelo krasto.

Osorno ju je sprejel prior. Pavle je tudi bil solzen, ko je videl svojo izvoljenko, ki je prišla zanj prosit, kakor je prej obetala in s tem tvegala, da še njo pretepejo. Čudno pa se mu je zdelo, ko je videl tu brata. Ni si mogel misliti, da ga je Julčka pripeljala, da zagovarja njega. In takoj ko sta stopila Gašper

in Pavle v pisarno, so Petra privezali in mu odšteli porcijo petindvajset.

Gašperja najprej primerno »spove«, posebej še Pavleta, ki bo doma gospodar, a je tako nepokoren ravno sedaj, ko vendar ve, da mu on, prior, lahko odbije in določi, da dobi posestvo kdo drugi, ki bo bolj poslušen.

Na to veli Gašperju, naj se zgubi vun. Zdaj je Pavle najprej prosil odpuščanja, če je res kaj zagrešil, potem pa razložil, kako je bilo. Ko sta bila gotova, je prior dal poklicati še Gašperja. Le-ta je zgodbo povedal prilično tako, kot je bila. Na to ju odpusti in jima veli še malo počakati. Prior in gospod Laški ter oskrbnik se posvetujejo. Gospod Laški pravi: »Ti ljudje so resnico govorili! Vendar ima ta mladenič čisto puntarske nazore. Vrag, to je za nas gospodo nevaren človek. Posebno ko pride v leta, da ga izkušnje še bolj utrdijo v njegovih nazorih. Tudi dekle je takih misli. Oni drugi pa, ki ste ga sinoči prignali, Gašper ali kako ga že imenujete, on je k hudobiji nagnjen človek. Peter, tega poznam, on vse voljno potrpi. Rečem vam vsem tukaj, tega mladeniča skušajte zlepa pridobiti. Če boste ravnali z njim surovo, boste zredili takega upornika, da bo kaj. Kakor sem slišal, vas je tisti Lukač, vse skupaj nalagal. Njemu jih dajte ob priložnosti eno pošteno porcijo.«

Ni še dobro končal stavka, pa prižene samostanski gozdar na dvorišče prav Lukača, ki nese na hrbtu malo srniče in zanjke v rokah.

»Glejte ga,« pravi oskrbnik »ravno prav je prišel »k maši«, ne prehitro, ne prepozno. Vi gospod — pravi proti Laščanu, »to je Lukač.«

»Aha,« se razveseli prior, »ravno prav, dve porcije po petindvajset!«

Podajo se na dvorišče. Kako se Lukač prestraši, ko vidi tukaj naše znanca iz Grahovš!

»Blagorodni, ta človek je nastavljal po naših gozdovih zanjke. Zalotil sem ga, ko je ravno tega mladiča jemal iz njih. Pripeljal sem ga doli.« Tako je predstavil gozdar Lukača.

»Kar na steber ž njim,« pravi Gall.

»Ne, najprvo v pisarno, da nam še ta pove, kako je bila stvar, tam gor!«

»Saj ni vredno se muditi, saj smo slišali! Brž odpravimo, moram še nazaj na Marof pogledat, kaj so danes delali hlapci.«

Prior je čutil, da je oskrbniku neljubo, da bi izpraševali Lukača. »Tu nekaj smrdi,« si je mislil.

»Ajdi, Lukač, v pisarno. Ti Gall ostani zunaj.«

»Zakaj vendar? Smem vendar slišati!« Je bojzljivo vprašal.

Pogledal je priorja. Priorjeve oči in obraz so mu povedali, da je tudi on podložnik, ki mora brezpogojno slušati.

Lukaču pa je bilo še bolj težko. Slutil je, za kaj gre. Vedel je tudi, da se izpoved enega in drugega ne bo ujemala.

Toda časa za premišljevanje ni bilo. Prijazno, čisto drugače kot prej, je spraševal prior Lukača. Le-ta mu je razlagal raztrgano dogodke, kakor mu je pravil Zolovič. Misli je, da bo tako še najbolje. Vedel je namreč, da ni tako resnica, ker mu je Peter tudi povedal, kako se je godilo oni večer pod orehom. Za to pa se je najbolj šlo, kaj se je govorilo tisti večer.

Vsa stvar je bila prenamerjena. Nič se ni ujemalo s tem, kar so oni štirje povedali.

Prior je zdaj še bolj sladko vpraševal, zlasti pa zahteval zatrdilo, ali je Lukač oskrbniku ravno tako povedal. Ko je Lukač večkrat zatrdil, da ravno tako, je poklical prior oskrbnika.

(Dalje prih.)

Atentat na italijanskega kralja. V sredo, dne 12. t. m., ob priliki otvoritve velesejma v Milanu je bil izvršen atentat na italijanskega kralja. Atentatorji so položili peklenski stroj v votlino železnega stebra za luč na trgu pred velesejmom. Peklenski stroj je prezgodaj eksplodiral in tako se je atentat ponesrečil. Vsled silne eksplozije je bilo 16 mrtvih in 40 ranjenih.

General Nobile odplul na severni tečaj. V nedeljo dne 15. t. m. se je dvignil italijanski general Nobile s svojim zrakoplovom »Italia« v zrak in odplul proti severnemu tečaju. Zrakoplov je plul nad Benetkami in Ljubljano. Boriti se je moral z močnimi vetrovi in je večkrat zgubil smer. Ko je plul nad Dolenjsko, se je spustil tako nizko, da so mogli ljudje čitati napis na zrakoplovu. Na obali severnega morja se je spustil na zemljo, kjer se bo moštvo odpočilo, nakar bo nadaljeval svojo pot na severni tečaj.

Delovne razmere v Nemčiji. Odkar je ukinjeno vidiranje potnih listov med našo kraljevino in Nemčijo, se dogaja, da mnogo naših ljudi potuje v Nemčijo za zaslužkom. V Nemčiji pa je po poročilu našega generalnega konzula v Berlinu nad 1.300.000 brezposelnih domačinov. Vsled tega inozemci le redkokdaj dobe delo. Naši ljudje, ki ne morejo dobiti dela in so brez sredstev, se potem obračajo na naša zastopstva ter prosijo podpore, ki je pa po navadi ne morejo dobiti, ker imajo naša zastopstva za ta namen le malenkostna sredstva.

Prebrisani tihotapci, a še premalo. V Mostar so prišli iz Bosne Mujo Delić, Tane Subašić, Hasan Ibrić in njegova sestra Zeina. Vsi so živeli od tihotapstva tobaka. Kupovali so tobak v Mostarju in ga potem po železnici tihotapili v Bosno, kjer so ga prodajali naprej za drag denar. Ker je ta način tihotapljenja zelo nevaren, si je izmislila nov način tihotapstva Zeina Ibrić. Ponudila se je, da bi igrala vlogo neveste in bi v rjuhe, ki jih neveste nosijo seboj, zavila tobak. Ta domislek je bil ostalim tihotapcem všeč in hitro so organizirali svate. Ženin je bil Mujo Dedić, nevesta pa Zeina, ostali so bili svatje. V dva zaboja so pospravili balo in vse skupaj naložili na avto in se odpeljali na ženitovanjsko potovanje v Bosno. Vse je šlo po sreči do Jablanice, kjer so jih pa financarji ustavili in preiskali nevestino balo. Nemalo so bili začudeni, ko so v bali našli 150 kg rumene trave. Ženitovanjskemu potovanju je bilo konec in namesto v Bosno je avto krenil nazaj v Mostar v zapor.

Vsaka oblast je od Boga. Predsednik mehikanske kmetjsko-delavske vlade Kales je izjavil dopisnikom angleškega lista »Daily Express«, da je bilo resnično 50 katoliških duhovnikov ustreljenih, ker so se z orožjem dvignili in uprli proti kmetjsko-delavski vladi, ki je vsa ogromna cerkvena veleposestva razdelila brez odškodnine onim siromašnim kmetom, ki so do sedaj na teh veleposestvih

tlačanili kot pravi sužnji. Sicer pa so se duhovniki uprli tudi proti božjim zapovedim, je izjavil Kales, kajti vsaka oblast je od Boga in tudi mehikanska.

Papež dobil posojilo. Sredi meseca marca je izročil čikaški kardinal Mundelein papežu ček v znesku 1.500.000 dolarjev, ali okrog 85 milijonov dinarjev kot posojilo za gradnjo nove palače v Rimu, kjer bo središče katoliške propagande. Posojilo so dali nekateri čikaški bankirji.

Poplave v Avstraliji. Iz raznih krajev Avstralije prihajajo vznemirjajoče vesti, da so vsled pogostnega dežja nastale silne poplave, katere so povzročile milijonske škode. Samo v eni državi je potonilo na tisoče govedi in konj. Oblasti so podvzele obsežne varnostne mere, da preprečijo še večjo katastrofo in da rešijo kolikor se da.

Trinajstletna mati. V Berlinu je pred tednom porodila trinajstletna deklica otroka. Njeni stariši niso do zadnjih dni opazili, da je otrok v drugem stanju. Deklica je redno obiskovala šolo. Mati in otrok sta zdrava ohranjena. Kdo pa je oče, mlada mati molči.

Vlomilska družba v Zagrebu izsledena. Zagrebški policiji se je posrečilo na podlagi prstnih odtisov, ki so jih zločinci pustili pri svojem »delu«, izslediti veliko in dobro organizirano vlomilsko družbo, ki je pokradla v Zagrebu za več kot 130.000 Din blaga. Poleg možkih so bile aretirane še njihove ljubice, ki so tudi sodelovale pri vlomih.

Poštenost, ki je danes ne najdeš več. Neke stara žena se je te dni zglasila pri uradniku železniške postaje mu izročila 5 šilingov in izjavila, da se je 42 let borila s svojo vestjo, ker je nekoč to vsoto premalo plačala za vozni listek pri neki vožnji. Da bo imela pred smrtjo lahko vest, vrača prislepeljane šilinge.

Zamorci ne morejo v Avstralijo. Avstralska vlada je te dni izdala odlok, v katerem prepoveduje priseljevanje zamorcem v Avstralijo. Pred mnogo leti je bila izdala enak odlok za Kitajce. Na ta način hočejo Angleži sami svojim brezposelnim zagotoviti možnost priseljevanja v še dokaj redko naseljeno Avstralijo.

Strahovita nesreča v rudniku. V Mukden (Mandžurija) se je te dni dogodila strahovita nesreča. V rov nekega premogokopa je vdrla voda in zadušila čez 500 rudarjev. Rovi so popolnoma zaliti z vodo in ponesrečence še niso mogli rešiti.

Fabiani & Jurjovec

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5

Velika zaloga

SUKNENEGA BLAGA

za moške in ženske obleke. — Lepa izbira svilenih rut in šerp. — Krojači in šivilje, pišite po vzorce!

Potres, kakršnega še ni bilo v Bolgariji. Preteklo soboto je nastal silovit potres v Bolgariji, ki je mesti Čirpan in Borisav skoraj popolnoma porušil. Mnogo ljudi je mrtvih in na tisoče ranjenih. Do tal porušeni je tudi mnogo vasi. Vojaštvo je prišlo narodu v pomoč in mu preskrbelo zasilne šotore za prebivanje. Škoda je velikanska.

Opozarjamo vse živinorejce in posestnike goveje živine, konj in prašičev na današnji oglas »Govedomedike«, jugoslovanske razpošiljalnice zdravil za govedo, konje in prašiče, iz lekarne »Pri sv. Antonu« v Mariboru, Kopališka ulica 11.

NARODNI GOSPODAR

Izpitni na oblastni podkovski šoli v Ljubljani. 30. marca so se vršili na omenjenem zavodu, ki je z mesecem marcem t. l. prešel iz državne uprave v upravo ljubljanskega oblastnega odbora, redni izpiti gojencev; vsi so prestali izpit povoljno, 5 s prav dobrim uspehom, to so: Šček Jožef, Peterca Anton, Widmayer Franc, Drogenik Jurij in Kalan Valentin. Teh 5 je obiskovalo šolo vseh 6 mesecev, v katerih so si pridobili popolno strokovno znanje, tako, da bodo kot samostojni mojstri vzgledni podkovači v svojem kraju. Tudi ostalih 11 se lahko mirno pusti na svoje domove v prepričanju, da bodo znali svoje podkovsko delo izvrševati brez škode za konje, kar je zelo važno za našo konjerejo. Večina izmed teh je imela skrajšan rok in temu primerno si je v podkovanju pridobila vsaj minimum strokovnega znanja, ki se mora zahtevati od vsakega podkovskega mojstra.

Vodstvo kmetijsko-gospodinske šole v Kranju naznanja, da je dokončan prvi tečaj, katerega se je udeležilo 18 deklet in da se otvori drugi gospodinski tečaj, ki se prične 1. maja in konča 30. septembra t. l., ki ima namen učenke seznaniti z vsemi vednostmi, ki so potrebne dobri gospodinjji. Pouk, ki je slovenski, vodijo č. šolske sestre v zvezi s strokovnimi učitelji. Učni načrt obsega sledeče predmete: gospodinjstvo, vzgojeslovje, nauk o hrani in oblačilih, računstvo, zdravoslovje, poslovno spisje, živinorejo, mlekarstvo, sadjarstvo, vrtnarstvo; v glavnem pa kuhanje, šivanje, pranje, likanje, urejevanje hišnih prostorov, vrtnarstvo itd. Ta gospodinski tečaj je zlasti važen za ona dekleta, ki se žele priučiti uporabe sadja in zelenjadi v kuhinji, osobito konserviranja (ukuhavanja) — in za sleherni gospodinjjo nič manj važnega vrtnarstva. Oskrbovalnina (stanovanje, hrana, pouk) znaša 500 Din mesečno. Sprejemajo se učenke, ki so dovršile osnovno šolo in izpolnile 16. leto. — Nekolkovani prošnji za sprejem je priložiti krstni list, zadnje šolsko izpričevalo, obvezno pismo staršev, da bodo plačali stroške šolanja, in poslati na vodstvo kmetijske gospodinske šole v Kranju.

PROMETNA BANKA D.D. V LJUBLJANI

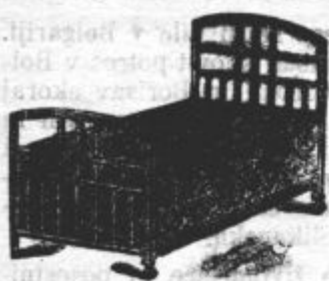
Telefon št. 2149, 2968

Prešernova ulica 4

(Čiro-račun pri Narodni banki)

Pošt. ček. rač. 13.853

sprejema hranilne vloge in izdaja trg. kredite pod najugodnejšimi pogoji; eskompt in inkaso menic ter trg. cesij. — Nakup vsakovrstnih predvojnih papirjev, prodaja valut in deviz po najugodnejših tečajih.

Garniture

za dve postelji
in mizo 290, 420,
500 Din, klot-
odeje 185, 220,
250 Din, kavne
garniture 55, 74,
125 Din, mad-
ras zastori gar-
nitura 90, 110,
130, 150 Din,

Ohrilski trotir 30, 40, 53 Din, Otoman odeje 350,
450, 1000 Din, preproge tekači 23, 37, 48 Din, lino-
leum sobne preproge 285, 450, 540 Din, platne za
rjuhe 28, 33, 37, avlihi za zimnice 37, 46, 60 Din,
čelko perje higijenično čisto 40, 60, 85 Din, zima
53, 56, 70 Din. Dobavijo se tudi gotove pernice
in zglavniki. Prevzame se ureditev hotelov in
zavodov. Blago samo v solidni kakovosti iz naj-
boljših svetovnih tovarn. Zahtevajte takoj cenik z
več 1000 slikami od veletrgovine

R. STERMECKI, Celje št. 63.

Naročila čez 500 Din poštnine prosto.

Naš pomladni katalog

je izšel iz tiska ter ga pošljemo vsa-
komur na zahtevo brezplačno
in franko. Obsega nad 3000 slik iz

ženske konfekcije
moške konfekcije
konfekcije za otroke
ženskega, moškega
in otroškega perila
kuhinjskih in hišnih
potrebščin - Parfu-
merije - Bižuterije
i. t. d. i. t. d.

Najhitrejša in najsolidnejša postrežba

**KASTNER I ÖHLER
ZAGREB br. 31**

Največja trgovska in
odpremna hiša v SHS.

BLAGO
za ženske oblike, svilen
volnene in perilne, sadnje
novosti — čistega izvora
Velika izbira
snano solidne cene
**L. WILLMANN „PRI SV. ANTONU“
Ljubljana**

„Levoročni“ „Flachstep“ Cylinder

Znano je, da so najpre-
ciznije izdelani samo
šivalni stroji znamke:
„Grifzner“ in „Adler“
za dom, obrt in industrijo
Ugodni plačilni pogoji. Večletna garancija

le pri **Josip Petelinc, Ljubljana**

blizu Prešernovega spomenika za vodo.

Svoji k svojim!

Kadar kupujete v
mestu svoje po-
trebščine, podpi-
rajte v prvi vrsti
trgovce, ki v na-
šem listu nudijo
svoje blago.

Kmetje! Živinorejci! Posestniki! Obvarujte se nesreče!

Leto za letom uničujejo bolezni na tisoče goveje živine, konj
in pračičev. Vas Vaš trud in napor dolgih mesecev in let
propada. Stotisoči in milijoni denarja gredo v nič.

Vseh teh nesreč se lahko obvarujete, ako zdravite Vašo živino z

ALMAFLOROM

najboljšim, najhitrejšim in najzanesljivejšim sodobnim in v
stotisočih primerih preizkušenim zdravilom.

„ALMAFLOR“ proti konjski kokihi.
„ALMAFLOR“ proti sepejanju pri goveji živini.
„LA FLEUR“ proti vnetju prebavil pri govedu in proti zdrčevanju mleka
pri močnih kravah.
„HALF“ proti svinjski vročici in varovalno sredstvo proti rdečici.
„URINOT“ proti krvavemu močenju (scenja) pri govedu in pri konjih.

Noben pameten živinorejec in posestnik živine ne
sme biti brez teh zdravil. Kakor ne bo prevdaren
gospodar čakal, da mu hiša najprej pogori, da se
komaj potem svari, tako tudi ne bo čakal, da
mu živina oboli, temveč ji bo dajal tudi še poprej
naša zdravila zato, da mu sploh ne oboli.

Almaflor dobite v vsaki trgovini

Cena škatli s navodilom za uporabo Din 40.—

Pristno samo s plombo.

Naša zdravila uporabljate danes že vsi živinorejci v Evropi. Na tisoče je po-
poročil in zahval.

Edina zaloga za Jugoslavijo:

„GOVEDOMEDIKA“

Jugoslovanska razpošiljalnica zdravil za govedo, konje in pre-
čišče iz lekarne „Pri sv. Antonu“.

Maribor, Kopališka ulica šte. 11.

Bolni na pljučih!

Tisoč že ozdravljenih!

Zahtevajte takoj to knjigo o moji
novi umetnosti prehranjevanja,
ki je že marsikoga rešila smrti. Ona
more poleg vsakega načina življenja
pomagati, da se bolezen hitro prema-
ga. Nočno znojenje in kašelj prenehata,
telesna teža se poveča ter po vse-
občem poapnenju skrajša bolezen.

Resni možje

zdravniške vede potrjujejo prednost te
moje metode in jo radi priporočajo.
Čimprej prične z mojim načinom
prehranjevanja, tem boljše.

Popolnoma zastoni

dobite mojo knjigo, iz katere boste
črpali mnogo koristnega. Ker bo moj
založnik v celem razposlal samo

10.000 izvodov zastoni,

radi tega pišite takoj, da boste tudi Vi
sprejeti v krog onih srečnih, ki bodo
dobili to znamenito knjigo. Pišite na
naslov:

**GEORG FULGNER, Berlin - Neukölln,
Ringbahnstrasse 24, Abt. 16.**

Najstarejša in vodilna tvrdka

Alfa - Separator d. d

(A. Penič)

Zagreb, Gunduličeva ul. 63

Telefon št. 24-13.

Priznana najboljša tovarna mle-
karskih strojev in potrebščin
kakor: Originalnih Alfa-Separa-
torjev, Alfa-kant za transport
mleka, Alfa brzoparnih kotlov
ter vseh mlekarskih potrebščin.

Zahtevajte cenik!

Zastopstvo za Slovenijo:

Mlekarna Krištof

Ljubljana, Sv. Petra cesta 60.

„TEŽAKOVO OLJE“

dobl se samo pri tt.:

M. TEŽAK, Zagreb, Gunduličeva 13

Navodila brezplačno!

KMETSKE HRANILNI IN POSOJILNI DOM

Račun poštno hranilnice št. 14257

reg. zadr. z neomej. zav.

Brzjavke „Kmeti dom“. Telefon št. 2347

v Ljubljani, Tavčarjeva (Sodna) ulica št. 1, pritličje

Daje:

Posojila na vknjižbo, proti poročilu ter
zastavi premičnin in vrednostnih papirjev ter
dovoljuje kredite v tekočem računu pod
najugodnejšimi pogoji.

Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.

Obrestuje

vloge na
knjižice

6%

brez od-
povedi

čistih

Večje stalne vloge in vloge v tekočem
računu po dogovoru.

Preskrbuje: Kavcije, inkase, srečke
in vrednostne papirje ter čeke in nakaznice
(nakazila) na druga mesta.

Uradne ure:

Vsak delavnik od 8.—12 $\frac{1}{2}$, in od 3.—4 $\frac{1}{2}$.

Podružnica v KAMNIKU na Glavnem trgu.